

LA VEU DEL AMPURDÀ

♦ PERIODICH ♦ CATALANISTA ♦

Subscripció: 1 pesseta trimestre. Estranger: 1'50 id. Redacció y Administració: Carrer d'Enginyers, 6, baixos. Número solt, 10 cèntims

LO QUE VOLÉM «Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian cataláns tots los que desempenyin càrrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó tot quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia 'ls plets y causas: volém ser árbitres de nostra administració, fixant ab entera libertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tant sols dintre Catalunya.» (Del Manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897)

«Vergonya eterna á aquells que despreciant son idioma alaban lo dels altres.» — Dante.

Antigua Casa GENSANA

Quincallería y Mercería

DE

Jaume Navarra Illa

Carrer de Girona, 3
FIGUERAS

Extens y variat assortit en
articles de temporada

Especialitat en juguets, parayguas, sombrillas y vanos; carteras, pipas, peñacas y boquillas; coverts y ganivets; pinfas y raspalls; puntas y bordats; fils, cofons y sedas de tofas menas.

Gran assortit de coronas
lúnebres y articles pera flors

A. BOSCH UCELAY

Doctor en Medicina y Cirugía

especialista en las enfermedades de la Garganta, Nariz y oído.—Ex-alumno de la Facultad de Medicina de Paris, y de las Clinicas de especializacion de los Doctores Lermoyer, Luc, y Castex; ex-ayudante de la del Doctor Botey.—Miembro Corresponsal de la «Société Française D'otologie de Laryngologie et de Pohnologie».

Consulta en su gabinete de esta Ciudad (Calle de Llers, 20) los jueves segundo y último de cada mes, de 9 á 2, y en Barcelona, Claris, 35, 1.º, de 9 á 11 y de 3 á 5.

En aquest número hem suprimit el nostre original insertant en son lloch, el discurs que com á President dels Jochs Florals de Sabadell, hi pronunciá Mossen Collell.

Estém segurs que'ls nostres apreciables llegidors ens ho agrahirán y que s'ajuntarán ab nosaltres pera felicitarne coralment á ne'l autor, en quin s'hi veu tan be al patriota, al historiador y al poeta. D'aixó si que se'n pot dir fer literatura y fer patria, y bé podem dir com diu éll: Avant, Catalunya, sempre avant.

Les nostres festes majors

Discurs llegit en la festa dels Jochs Florals de Sabadell, lo dia primer de Agost.

Diuen que en lloch se coneix millor la educació de un home, com es a la taula un dia de convit. Lo meteix se podria dir dels pobles. Si voleu coneixer lo temperament, la idiosincràcia, la educació social y'l grau de cultura d'un poble, no heu de fer més que mirar com s'alegra y's diverteix en sos dies de festa.

Jo us puch dir que vaig coneixer millor al poble suís, veyentlo galejar y alegrarse en jorns solemnes, a la vora dels seus llachs blaus, que no pas llegint sa historia ni fullejant relacions de viatges. Aquells balls populars propis de cada encontrada, aquells vestits pintoreschs y típics dels cantons montanyesos ressaltant com roselles y margaridoyes sobre la verda jespa dels prats; aquelles franques rialles de les parelles balladores, tot refrescant sos llabis acarminats ab la escumosa cervesa; aquells homens sans y robusts, jovens y vells, disputantse un premi en lo tir nacional de la ballesta, recordança del arma llegendaria del llibertador Guillem Tell; los reflexos del fluviol pastoril y'ls gemechs camperols de la cornamusa ressonant per les valls y verdejants serralades; tot eix hermós conjunt de vida popular encisantme'ls sentits y delitantme l'ànima, me donaren clara idea y concepte'l més exacte de la fesomia característica de aquell simpàtic poble que viu verament lliure en lo sagrat recés de ses hospitalaries montanyes.

Tot contemplant un dia aqueix espectacle festival de la Suissa, maravellosament enquadrat dins la blavor d'un cel puríssim y de la blavor de les aygues alpines, me posí a meditar y a preguntarme: quin dia será que la nostra Catalunya tindrà ses festes verament catalanes? Y posantme a somniejar despert, me figurava lo que podrian ser les nostres festes majors y les grans solemnitats de la patria, lo dia en que desterrada la banalitat cursi dels programes tallats

sempre sobre un meteix patró cosmopolita, cada comarca, cada poble fes ressortir sa pròpia fesomia local y fes reviure ab nou esclat lo seu element tradicional conjuminat y embellit ab los elements y recursos de la vida moderna.

Aquell somni, grat sia a Deu, va tenint ja hermosa y espléndida realitat, y avuy en les nostres festes, aixís de les grans viles com dels petits poblets, s'hi sent palpar la forta alenada del nostre integral resorgiment. Estém en plena puja de la sava nativa, y la circulació del such vital s'espandeix y's fa sentir y coneixer en totes les manifestacions de la vida; y'l nostre bon poble, aborrint exòtiques influències, si avuy sab gaudir y alegrarse honestament reposant de la cotidiana lluyta per la vida, demá sab acudir als comicis electorals per exercitar dignament sos drets polítichs. Verament, senyors, li ha passat a Catalunya lo que li passa al home que s'ha salvat de perillosa malaltia. Quan s'ha vençut la gravetat del mal, y entra l'home en franca convalescencia, se'l veu de dia en dia recobrar ses forces, desentumirse sos membres, tornar la sanch a colorar les morfondides galtes, avivárseli la mirada esmortida, y riureli les orelles, com dihem ab frase molt gráfica, per expressar aquella sensació inefable que se'n diu el goig de viure.

Oh! com lo sent el goig de viure, y viure vida pròpia, la nostra dolça y aymada Catalunya! Convalescent y refeta de la secular letargia en que fins havia perdut la memoria de son passat y quasi'l sentiment de la seva identitat personal; redreçada la seva natural energia, y afermant sobre'l sediment de la tradició les aspiracions y esperances del pervindre; esguardant confiada y coratjosa sos alts destins de espiritual hegemonia: redimida de servituts vergonyoses y afranquida de oneroses tuteles per l'esfors de son treball, Catalunya es avuy l'exemplar més hermós y quasi diré heróich de una nacionalitat confiscada que recobra sos drets y refá la seva personalitat, per assolir, quan hora sia, lo ideal de la vida autonómica.

Sentintse sana y forta, y ara més que may unida, al meteix temps que treballa y lluyta sense repós per aumentar sa riquesa económica, factor de prosperitat y penyora d' independencia, acreix son patrimoni moral, obrint, millor dit adollant sobre'l poble totes les fonts de cultura; y en totes les manifestacions de la vida social, en lo conreu de les ciencias, com en la florescencia magnífica de les arts y de les lletres; aixís en los productes del treball manual, com en les meteixes formes externes de la vida religiosa, hi estampa'l segell de la seva propia individualitat, cada dia més marcada, cada volta més potent y vigorosa.

Y aquest segell característich, que es lo esperit immortal de la raça, no podia tampoch deixar de revelar-se en les manifestacions de la vida popular, en les expansions de la alegria co-

lectiva, en lo que'n dihem les festes majors. No es encara ben complerta la rehabilitació, però'n hi acostem depressa. Quin gust dona, sobre tot ara al estiu, tongada festival, veure per les cantonades y en les fatxades de les Cases Consistorials, los virolats cartells de les nostres festes majors! Llevat de algunes ciutats que jo coneix, en les quals per una aberració del atavisme o per toçoneria d'esperits mesquins, encara hi posan en llurs anuncis lo emblema del *espectáculo nacional*, ab la figura ferestega d'un brau carregat de flocs y banderilles; la majoria dels Cartells redactats en la materna llengua, venen ornats ab los símbols de les arts de la pau, ab alegories de la industria y eynes de la agricultura, flamejanthi sempre l'escut de les quatre barres com un signe de victoria.

Y per tot arreu reviuem les costums típiques, enllaçantse amistosament ab les diversions *sportives* de la nostra época; per tot arreu torna a alçar lo cap lo natural que estava atuhit, y's fa mostra de lo indígena, organisant exposicions y concursos de vária significació y sempre de civilisadora influencia; per tot arreu los balls populars tornan alegroys com antichs amichs que se havíau ausentat, y sobre tot s'extén arreu avassalladora, hipnotisant la noble sardana, l'*honrat ball de la franquesa*, com deya l'Aguiló, que avuy per avuy es ja la dança nacional de la nova Catalunya. Ah! quan jo les veig giravoltar magestuosas les anelles de la primitiva y simbólica dança, o be quan ab fruició intensíssima sento'ls cants dels nostres orfeóns, se m'acut a la memoria lo recort bíblic dels israelites voltant set vegades la ciutat de Jericó; y penso que tot ballant sardanes y cantant los orfeóns les cansos velles y'ls cants de la patria nova, veurém enherbarse y a la fi arrunarse a Catalunya totes les places de toros.

¿No son, per ventura, més placévoles, més nobles y sobre tot més educatives, festes com la present, los Certámens literaris y musicals, que avuy després de les funcions religioses que'l poble consagra a la gloria del seu sant Patró, constituheixen lo número més interessant y atractiu del programa de moltes festes majors de Catalunya? Ja sé que'm direu que s'abusa dels Certámens, y que no a venir prompte una reacció saludable del bon seny y de la sobrietat característica del catalá, corren perill del caure en lo ridícol que es la pitjor forma del descrédit.

Tot aixó regonech, y encara hi afegiré per mon compte que eixa inmotivada freqüencia de petits Jochs Florals, tal y com s'organisan en molts indrets, no son més que exhibicions de petites vanitats de campanar; y crech ademés que aqueixa abundancia de festes literaries horriblement desproporcionada ab la forsa productiva dels ingenis de una regió, pot ocasionar, si no'l causa ja, un estat morbós y anémich de la nostra literatura; perque tots convindreu ab mi que la pruhija incessant de la jovenalla excitada per lo anunci de tants Certámens, no pot esser gens favorable ni a la serietat ni a la válua de la obra literaria feta a corre-cuyta, mirant á la joya o a un grapadet de pessetones, com ara s'estila.

Més, ab tot y aixó, y a pesar dels abusos y de les imperfeccions, ¿quí negará que molts d'eixos Certámens, que son com els rebrots o plansons del gran arbre dels Jochs Florals, han fet com una obra d'evangelisació popular, y han contribuít poderosament a aixecar lo nivell de la cultura general, y aalsepremar la opinió pública en favor dels grans ideals del Regionalisme, ideals que avuy tenen ja una concreció admirable y una realitat práctica d'indiscutible influencia, y que hem d'esperar será més endavant fecundíssima, la obra de la Solidaritat Catalana?

Se ha dit y repetit que'l Regionalisme catalá, abans d'esser una idea encarnada, ha sigut un sentiment indefinit. Donchs aquest sentiment qui l'ha despertat es la adormida conciencia del

poble; aquest sentiment nobilíssim qui l'ha congreiat ab lo escalf de patriótica inspiració en lo cor de Catalunya, han sigut els vidents de la poesia, els *vates* com deyan els llatins ab paraula significativa de presciencia; ha sigut l'estol incontable dels nostres poetes, verdaders precursors y profetes de la nova era; han sigut eixa mena de jochs olímpichs de la nostra literatura renascuda y creixent ab un esplet de vida incomparable; han sigut eixes festes de la *gaya ciencia* que, ademés de la fruició estética, li han fet sentir al poble anhels de vida nova, frissaments de joventut, revingudes de sanitoses energies.

Perque, senyors, podem dirho ben alt y sense petulant jactancia: les nostres festes literaries, adhuc ab ses diverses tendencies d'escola y modalitats variables de la forma, no han sigut may frivols passatemp del art de joglaria per divertir als desenfeynats; ni entreteniments académichs per soláç de tertulies de persones cultes; ni tampoch en res se semblan a les ceremonioses *Corts d'Amor* de altres payssos, ni ab les meteixes felibrejades de la nostra germana Provenza, que, a pesar de tenir un Mistral, no ha lograt més que fer reviure una literatura de invernácul, com ha dit en Menendez Pelayo; nó; la nostra moderna literatura ha nascut ab les arrels ben arrepades en lo terrer nadiu; ha crescut y viscut la nostra poesia en plé sol y al ayre lliure, orejada per les brises salabroses del *mare nostrum* y batuda pels vents rufagosos de les altes montanyes; y per aixó ha trobat desseguida simpátich ressó y resposta amorosa en l'ànima popular, y ha obrat lo miracle de ressucitar lo esperit de la raça ab la conservació y enaltiment de sa llengua, donantli a la Patria catalana la clau mestra de la séva redempció. Nosaltres, los catalans del nou temps, podem dir que l'hem democratizada la Poesia, sense ferla una aviltada musa de carrer; nosaltres no l'hem fet *l'art per l'art*, sinó que hem fet art per fer Patria; en una paraula, los nostres poetes han amarat de poesia la terra, perque hi prenguessen ferm les llevors beneytes que van florint y granant en aqueix rumbós espigatge social y polítich de justes reivindicacions y de aspiracions salvadores.

Y a n'aquesta obra santa de regeneració, vosaltres los sabadellenchs hi haveu pres una part molt important y vos ne pertoca gran part de la gloria; y la festa que en aqueix espléndit local celebra avuy la LLIGA REGIONALISTA n'es una eloquentíssima proba. Ah! senyors; si per un moment giro mos ulls al passat que's va allunyant, y veig les primeres fites plantades de la nostra renaixensa venturosa, me vé a la memoria un fet que de segur poch de vosaltres recordaréu, perque encara havíau de náixer, com aquell qui diu, la major part de la jovenalla que veig aquí frissosa per escoltar los bells dictats de la Poesia. Del temps de que us parlo se'n podria dir la protohistoria del Catalanisme. Fa més de vint anys que aquí a Sabadell, convidats per lo grupo de coratjosos defensors de la santa causa, vinguerem a celebrar lo primer assaig de meeting polítich; y dich assaig, perque algun dels oradors feya aquí ses primeres armes y son debut de propagandista, y perque quasi tots temíam deixar aflorar als llabis lo foch que dúyam dins del cor. Al veure la meva sotana en lo escenari del vostre Teatre Principal, me feu l'efecte d'una romántica conjura de iniciats que, anavan a dirli al públich desorientat y tal volta un xich hostil, coses que segurament no compendria.

De aquell assaig temorech ne vingueren després les grans assemblees del Catalanisme; y en totes elles, com en totes les successives etapes del moviment de restauració patriótica, la colla de Sabadell, que ara forma exércit innumerable, ha representat sempre an element d'empenta decidida, un factor de influencia ben caracterizada. La gran obra de reconquesta ha tingut en vos-

altres los sabadellenchs, devots fervorosos y campions esforçats; y ara ab la meteixa vostra festa major, ab eix programa nodrit y d'aspectes variadíssims de la vostra vida local y de la vida catalanesca, sabeu donar als altres pobles una superba mostra y un magnífich exemple de cultura cívica. Jo us ne don de tot cor la més entusiasta enhorabona, y'm plau desde aquest sitial d'honor dels vostres Jochs Florals, proclamarvos als vells y als joves, als vererans y als soldats besunys de la causa, legió benemérita del Catalanisme.

Y ara, senyors, per acabar mon parlament, una exhortació de sacerdot y una paraula de patriota: no mireu, companys, lo camí que hem fet, sinó lo que'ns falta per fer; l'ideal es sempre un miratge al lluny; y per no defallir en la penosa tasca ni acobardirse en les vicissituds de la lluyta, alceu los ulls y mireu la immensa capsallera del vostre Vallés, los turons del Montserrat, que coronats de núvols, símbol del encens de la oració, vos dirán sempre, *amunt els cors!* y després mireu també les xemeneyes altívoles de les vostres fábriques, que coronades ab son plomall de fum que es l'encens del treball, vos cridarán ab la veu forta del progrés: *avant, Catalunya, sempre avant!*

JAUME COLLELL, Pbre.

Secció literaria

Malaltia d'amor

A ma fiel amiga Carme A. Carrera.

I.

La cambra blanca i hermosa
com verger tot aromat
estotja en son sí deurat
una flor tot just desclosa.

Una verge, una poncella
que pateix el mal d'amor
¡quí pogués curarla á n'ella
amb el bálсам de son cor.

La ciencia remei no hi trova,
aixís ho diuen els doctors,
en tot cás l'última prova
han de sé uns perduts amors.

II.

¡La noticia l'ha ferida!
El barco ja ha naufragat
la mar ha robat la vida
de l'aimant idolatrat.

Y ella boja enamorada
amb un deliri febrós
ha mort en l'hora encalmada
i han volat al cel tots dos.

JOSEPH DE LA COBA.

Mataró 12 Agost de 1907.

Balada d'Espanya

Parodia de la Balada de Catalunya de D. Ventura Ruiz Aguilera.

I.

Nostra Espanya té una filla
té una filla traficant,
que per ferla tornar pobre
tot quan té li gastará.

Del silló en que está ajassada
va seguintne lo compás:

zim, zam,
zim, zam,

y respón mentres la grouxa,
s'enfila ó baixa, vé ó va,

zim, zam,
zim, zam,

ab cants flamencs que l'ajudan
á dormir y á badallar.

II.

Espanya digué á sa filla,
ja fa d'aixó un grapat d'anys:
—«Ma riquesa, filla méva,
ni volent s'acaba may.»
—«Mare—respongué la filla—
t'equivocas, ja veurás;»

zim, zam,
zim, zam,
y gastant á trotxe y motxe
en convits, festes y balls,
zim, zam,
zim, zam,
embustero féu quedarne
l'altiu accent maternal.

III.

«Espanya, ma nobla mare
no tens res y vull gastar;
espavilat, búscat quartos;
mas germanas te'n darán.»

A sa mare aixís va dirli
la donzella ab forma tal;
zim, zam,
zim, zam,
lo silló més fort la gronxa
y per toros y caballs,
zim, zam,
zim, zam,
grans toríns maná aixecarne
per fé á sa mare immortal.

IV.

Espanya per contentarne
de sa filleta l'afany
á totas sas altras fillas
fa com negras treballar,
y dins dels tallers las unas
y las altras per los camps,
zim, zam,
zim, zam,
ni aixada ni llensadora
en repós deixavan may,
zim, zam,
zim, zam,
y Madrit qu'es l'altra filla
se gastava tots los guanys.

V.

Espanya admeté los tractes
d'extranjera gent audás,
y, satisfets, se vejeren
de Madrit los cortesans.
Sas altras fillas, volentho,
ja no podem treballar;
zim, zam,
zim, zam,
y los gemechs alternantne
per los pagos y's tractats,
zim, zam,
zim, zam,
la camisa que'ls hi queda
á robá'ls hi va l'embarch.

VI.

Espanya, perquè no't faltin
ricas galas que ostentar,
del front de tas fillas rajan
gotas de sanch, treballant.
Si tot lo que guanyan ellas
Madrit s'ho té de gastar,
zim, zam,
zim, zam,
no oblidis qu'estás injusta,
puig si arribas á oblidá'u,
zim, zam,
zim, zam,
la aixada y la llensadora,
clot y mortalla t'farán.

ROSENDO ARÚS Y ARDERIU.

NOTICIAS

La calor es fa sentir de ferm y una bona ploguda fa molta falta, si be'l 15 d'aquet mes va plourer colcom, cayguent una ruixada de pedra en diferents termes, per sort barrejada ab aigua. Res, un estiu més pera que'ls pagesos es convensin de tenir un tros de terra ab una bomba d'extreurer aigua pera poguerse asegurar la cullita d'una part de tardanias.

Ens ha visitat l'agent de la casa editorial de Barcelona de D. Miquel Seguí, enterantnos ab tots els detalls de lo qu'es l'obra *Enciclopedia Ilustrada Seguí* y'ns hem convenut que cap similar la supera, puig reuneix las condicions de *modernissima práctica y económica*, tan per publicarse en cuaderns de text molt complert, nombrosos gravats y artísticas vistas á ne'l preu ínfim de dos rals el cuadern. Recomaném aquesta obra en ditas condicions y en particular á ne'ls aficionats á bibliotecas. El dit agent es complau en donar totas las necessarias explicacions, á més de poguer demostrar ab un album mostra molt gráfich y convincent, la realitat de sas ofertas.

Direcció: Cervantes, 1, Centre de suscripciones.

A Tarragona ha quedat constituida la nova entitat nacionalista «Unió Democrática Nacionalista», la que conta ja am més de 150 socias.

El Concell Directiu qu'ha de regir fins a fi d'any, quedá constituit per aclamació, pels senyors següents:

President, don Ramon Barceló, vispresident, don Pere Lloret; caixer, don Domingo Casanovas; comptador, don Agustí Lliteras; bibliotecari, don Francesc Nel-lo; secretari primer, don Joseph Bru; secretari segon, don Jordi Pedrol; vocals, don Bernabé Martí, don Joan M. Piñol, don Francesc Rossic, don Juli Aleu, don Robert Guasch, don Joan Galofre, don Ramon Ribas, don Joseph Cort, don Lluís Panadés i don Joan Pedrol.

Saludem coralment a la novella entitat democrática nacionalista del Camp de Tarragona i esperem que serán moltas las campanyes qu'empendrá en profit de la nostra causa.

Sembla qu'aviat l'ilustrat filolech En Miquel V. Balanyá, publicará una gramática francesa redactada en catalá. Es la primera que s'haurá vist y que realment pot ben servir de text á ne'ls molts catalans qu'han d'estudiar aquell idioma. Nostra felicitació á l'autor.

Segons el «Daily Telegraph» de Londres, els del barco espanyol que varen portar la caballeria á Casa Blanca, varen adonarse que no portaban l'enginy de desembarcar els caballs. Si aquesta es vera, seria verament deplorable. Per més, que no cridin gaire'ls inglesos, qu'ab la campanya ab els boers se'n varen veure de totas ab l'administració. Aixís mateix que'ls enginyers militars francesos, que á la guerra ab els prusians, al siguer á un pont pera ferlo volar, varen adonarse que no portaban las einas. Per tot ne passan.

Dissapte's va posarse a la venda una obreta de 60 planes titulada «El Catalanisme i la Democracia». Se tracta d'una controversia tinguda entre En Pelegrí Llangort, redactor de «Metral·la» i En Antoni Cuadras, exredactor d'«El Nuevo Ideal», de Mataró.

L'obreta va precedida d'un prólech del distingit escriptor En Joseph M.ª Folch i Torres. El seu preu es el de 20 céntims.

Hem rebut els cuaderns 27 y 36 de l'Historia de Catalunya.

De Valencia «Lo Crit de la Patria», setmanari regionalista solidari, de propaganda pera Valencia, Alacant y Castelló.

Com á mostra de redacció, retallém el següent fragment de la seva salutació á la premsa y entitats autonomistas:

«No som creyents de les dos pátries, gran y xica sols tenim una patria, com sols tenim una mare, nostra patria es Valentinia.

»Y es Valentinia nostra patria, porque en ella verem la llum del sol, en ses cantinelles populars nos adormirém en els dies de nostra infantesa, en sa llengua nos ensenyaren á parlar y en ella parlém, ses costúms formen nostra naturalesa y per sa senyera de les quatre barres estém disposats á donar nostres vides, continuant la heróica y llegendaria historia de nostres passats.»

Rebi lo novell campió nostras més corals felicitacions; agra'him l'envió y seguirá'l cambi.

«Catalunya Nova», portaveu de l'Unió Democrática Nacionalista de Tarragona. Agra'him l'obsequi y quedará servit el cambi.

MERCAT DE FIGUERAS

del dia 22.

		Máxim.	Mínim.
Blat..	Quartera.	15'	'
Ordi..	»	7'50	'
Civada..	»	7'	6'50
Batdemoro..	»	15'	14'50
Mill..	»	16'	15'
Panis..	»	24'	23'
Monjetas..	»	34'	'
Fabas..	»	12'75	12'50
Bessas..	»	12'50	12'
Cigrons..	»	33'	'
Trunfas..	carga	8'	6'
Oli..	mallal	14'75	14'50
Palla..	quintá	2'	1'50
Anechs..	parell.	5'50	4'
Gallinas..	»	9'	7'
Pollastres..	»	5'	3'
Ous..	dotsena.	1'50	1'40

Professor DELFÍ DALMAU

Ex-lumne del eminent pianista y professor Vidiella. Diplomado per lo Consell General d' Educació (República Argentina) y per lo Conservatori de Música de «La Capital» (Buenos Aires).

Quedan oberts els cursos de Solfeig, Teoría musical y Piano, admetent en ells, sols un reudit número d' alumnas.

La ensenyansa será segons programa y sistema Conservatori.

No accepta altres treballs professionals, que aquells que tenen per únich objecte la ensenyansa musical.

Va á domicili.—Aviñonet, 28, 2.^{on}

Establecimiento Agrícola

«LA PAGESÍA»

José Rodeja Gay

Subida al Castillo, núm. 33.—Figueras.

Abonos para toda clase de cultivos de la acreditada casa «Alesan». Primeras materias para combinarlos.

Azufres y Sulfatos

Semillas hortícolas forrageras y para abonos en verde.

Cereales seleccionados

Semillas, tubérculos y cebollas de flores para todas las estaciones del año.

Planteles de árboles frutales y de ribera

Bonaventura Ymbert

Rambla, 31.—FIGUERAS

A n' aqueixa casa trovarán canóns y canals pera la conducció d' ayguas. Water-closets, Rajola barnisada pera cups d' oli, com també cossis de gran cabuda. Rajola de Valencia de las millors casas. Terra, rajols y canons refractaris.

Mosaichs, en representació, de casa ORSOLA Y SOLÁ de Barcelona.

Peras eléctricas y instalacions de llum y forsa d' electricitat

Imp. de Campamar.

OBRES CATALANAS

PIRINEU CATALÀ

Guia itinerari del
Excursionista a
Camprodon

per **CESAR AUGUST TORRES**

Un tomo ab 150 itineraris, 210 fotogravats y 8 mapas.
Preu 20 pessetas.

El Malalt Crónch

PER SANTIAGO JUSÉ

Comedia en un acte. 2 ptas.

Visions y Cants

Per J. MARAGALL

Un tomo, 3 ptas.

Ciutats focenses del litoral Cosetà

EXCURSIONS ARQUEOLÒGICAS

PER AGUSTI M.ª GIBERT.

Un tomo, 3 ptas.

Poesías per F. Gasas y Amigó.

Un tomo 2 ptas.

Poesías per Joseph Falp y Plana.

DE L' ESPERIT-DEL COR-DE LA NATURA-DE LA REGIÓ)

Un tomo, 2 ptas.

Se venen en aquesta impremta, carrer Junquera, 5.

LA CATALANA

SOCIETAT DE SEGURS CONTRA INCENDIS Y EXPLOSIONS
ESTABLERTA A BARCELONA

Carrer del Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI PROPIETAT DE LA COMPANVIA

GARANTÍAS

Capital social. . . . **VINT MILIONS**

Primas y reservas. . . **QUARANTA MILIONS**

President del Consell d' Administració: DON CA-SIMIRO GIONA, hisendat y comerciant.

Director Gerent: DON FERAN de DELÁS, ex-diputat á córts, adveat y propietari.

Delegació de Districte:

D. Salvador Bosch y Roig

(Perit-Professor Mercantil)

carrer de la Muralla núm. 7, pral.—FIGUERAS

Consultas y peritacions mercantils y arreglos de llibres de comers.—Segurs contra incendis y explosions.—Segurs sobre la vida y rentas vitalicias.—Segurs agricolas d' accidents y per la mort del bestia.

Gran Farmacia Centia

DE

J. MONCANUT

Carrer de la Presó, 9, cantonada al carrer del For

FIGUERAS

Gracias á la esmerada pulcritud en la confecció de tots els productes qu'elabora aquesta casa ha sigut premiada ab

Medalla d' or

en l' exposició de Alexandria
(EGIPTE).

Pastillas Moncanut

Es el remey més segur pera combatre
TOS per persistent que siga.

Licor d' alquitrá Moncanut

Magnífica preparació d' efectes indis-
utibles.

AIXEROP D' HIPOFOSFITS MONCANUT

Excelentment preparat, es un vigo-
ós tónich del sistema nerviós y molt
necessari á las personas convalents.

MAGNESIA EFFERVESCENT

ESPECIALISIMA MONCANUT

De segurs y práctichs resultats contra
las enfermetats del estómach, irrita-
cions, digestions difícils, etc., etc.

SÁNDALO MONCANUT

Remey de maravellosos resultats con-
tra la *Blenorragia* y demás afección de
l' uretra.

CÁPSULAS TENÍFUGAS

MONCANUT

Expulsan el *cuch solitari* á las dos ho-
ras. **Se garanteix son resultat.**

Aquesta fàrmacia ofereix al públich

OXIGENO

pur en sachs de goma.

FILLS DE J. MONSALVATJE

BANQUERS

Carrer Baix de Sant Pere, núms. 5 y 7

Important á las familias y al comer en general

Ab el fi de facilitar á n' els concu-
rents del actual reemplaç la major eco-
nomia, posan en son coneixement que
s' encarréguen de la redempció dels
mateixos fins á retirar els pases de la Zo-
na dels interessats mediant la comissió
de tres pessetas compresa la diligencia
y tot.

Negociem cupons Exterior, Amortisa-
bles, Interior y Cubas venciment 1.er Ja-
ner. Cambi per lletres majors de 500
pessetas sense l' indicació «sin gastos»
sobre Barcelona, Girona y Olot $\frac{1}{2}$, per
100 descompte.

Madrid y totas las capitals de provin-
cia $\frac{1}{2}$, descompte. Pobles de totas las
provincias d' Espanya baratisims preus.

Dipósits, comptes corrents, Caixa d'
ahorros, etc., etc.

Compra y venda de valors.

Compra d' or á preus may vistos.

Baixa de Sant Pere, 5 y 7

IMPREMPTA Y LLIBRERÍA

de M. Campamar y fills

Carrer de la Junquera, 5.—FIGUERAS.

Impresions de totas classes á preus módichs. Devocionaris y llibres de pietat.